

та по набљскамъ. Пакъ ли бѣгаши ?

Коленъ.

То са знае.

Г. Данденъ.

Не ще ли да додишъ ?

Коленъ.

Не ща никакъ, вѣрвай.

Г. Данденъ.

Ела ти казвамъ..

Коленъ

Никакъ. Искашъ да ма биешъ.

Г. Данденъ.

Ей добре ! не, неща да ти направа нищо.

Коленъ.

Истина ли казвашъ ?

Г. Данденъ.

Да, доближи са. (на Колена, когото джржи за рѣка.)

Добре. Иди бѣрже да молишъ отъ моя страна свата ми и тѣща ми да додатъ тука колкото е вѣзмозно по скоро, и да имъ кажишъ че е една много важна работа, а ако речатъ че не можатъ да додатъ по причина на часа тогава ти гледай да ги подканишъ както и да е и да ги направишъ да разбератъ че е много нуждно да дойдатъ, както и да бѫдатъ. Разбра ли ма сега ?